

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка

Факультет філології і журналістики
Кафедра журналістики

Кваліфікаційна робота

«ВІРЮ. ЛЮБЛЮ. ЧЕКАЮ»:
СЕРІЯ ТЕЛЕСЮЖЕТІВ

Спеціальність 061 Журналістика
Освітня програма «Журналістика»

Здобувачки першого
(бакалаврського) рівня вищої
освіти

БАКАЙ Тетяни Павлівни

НАУКОВИЙ КЕРІВНИК:
кандидат наук із соціальних
комунікацій, доцент

РЕШЕТУХА Тетяна Василівна

Тернопіль – 2026

Анотація

Бакай Т. П. «Вірю. Люблю. Чекаю»: серія телесюжетів.

Кваліфікаційна робота на здобуття кваліфікації бакалавра зі спеціальності 061 Журналістика. Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка, 2025. 51 с.

Кваліфікаційну роботу реалізовано у форматі серії телесюжетів, опублікованих на платформі Facebook.

Створено п'ять телесюжетів, присвячених історіям жінок та чоловіка, які під час повномасштабної війни очікують на повернення своїх батьків, братів, друзів або коханих із фронту. У сюжетах висвітлено їхні переживання, щоденну боротьбу, віру, підтримку близьких та силу духу в умовах війни.

Під час створення медіапродукту використано методи інтерв'ю, спостереження, контент-аналізу, моніторингу та узагальнення інформації. Представлено відеоконтент із використанням авторських фото- та відеоматеріалів.

Продукт має соціально значущий та інформаційно-просвітницький характер, подається українською мовою у доступній формі та орієнтований на широку аудиторію користувачів соціальних мереж в Україні та за її межами.

Кваліфікаційна робота систематизує необхідні знання та практичні навички зі створення серії журналістських телесюжетів, спрямованих на висвітлення людських історій в умовах війни та привернення уваги суспільства до проблем родин військовослужбовців.

Ключові слова: телесюжет, Facebook, соціальна журналістика, війна, очікування, родини військовослужбовців, відеоконтент, журналістика.

ЗМІСТ

ВСТУП	4
1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ РОЗРОБКИ ПРОДУКТУ	8
2. СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	18
3. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	23
4. ТЕХНІЧНІ І ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ	26
5. ОПИС ПРОДУКТУ	27
5.1. Технічні характеристики	27
5.2. Структура продукту	28
5.3. Опис авторської документації	29
5.4. Авторська документація	31
6. РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ ПРОДУКТУ	42
6.1. Умови впровадження	42
6.2. Специфікація аудиторії	42
6.3. Ефективність продукту	43
ДОДАТКИ	45

ВСТУП

Актуальність теми. В умовах повномасштабної війни в Україні роль медіа значно зростає. Засоби масової інформації не лише інформують суспільство про перебіг подій, але й формують громадську думку, впливають на суспільні настрої, цінності та моделі поведінки. Особливого значення набуває висвітлення людського виміру війни, зокрема історій родин військовослужбовців, які щоденно стикаються з викликами очікування, невизначеності, втрат і психологічного навантаження. Саме тому телесюжети про родини військових стають важливим інструментом суспільної комунікації та осмислення наслідків війни. Вони мають значний вплив на аудиторію, оскільки сприяють формуванню емпатії, поглиблюють розуміння наслідків війни та допомагають усвідомити її вплив на цивільне населення. Водночас створення таких матеріалів потребує дотримання високих професійних та етичних стандартів, оскільки неправильне подання інформації може призвести до маніпуляцій, поширення стереотипів або психологічної травматизації як героїв сюжетів, так і глядачів..

Ідея кваліфікаційної роботи полягає у висвітленні життєвих історій членів родин військовослужбовців через серію телесюжетів, що демонструють їхню віру, любов, відданість і стійкість, а також акцентують увагу на значенні тилової підтримки для захисників України та суспільства загалом.

Унікальність задуму роботи полягає в зосередженні уваги на людському вимірі війни через особисті історії тих, хто щодня чекає на повернення своїх рідних із фронту. В умовах, коли медіапростір переважно наповнений повідомленнями про бойові дії, військові операції та втрати, особливої ваги набувають історії людей, які залишаються в тилу та переживають війну через очікування, тривогу, віру і любов. Герої телесюжетів постають не лише як члени родин військовослужбовців, а як особистості зі своїми емоціями, переживаннями, життєвими викликами та внутрішньою силою. Серія телесюжетів «Вірю. Люблю. Чекаю» покликана показати, що тил є важливою складовою опору, а підтримка рідних часто стає невидимим, але надзвичайно важливим чинником стійкості українських захисників.

Авторський задум ґрунтується на прагненні через формат телесюжету зафіксувати особисті свідчення дітей, сестер, друзів та коханих військовослужбовців, розкрити їхній емоційний досвід і показати вплив війни на повсякденне життя. Особливістю проєкту є акцент на щирості розповідей та емоційній достовірності, що дозволяє аудиторії глибше зрозуміти ціну війни для кожної української родини. Телесюжети покликані не лише інформувати, а й сприяти формуванню емпатії, суспільної підтримки та усвідомлення важливості ролі тих, хто тримає тил.

Практична значущість. Практичне значення роботи полягає у створенні соціально значущого медіапродукту, який привертає увагу до досвіду родин військовослужбовців та їхнього внеску в підтримку обороноздатності країни. Серія телесюжетів може бути використана в діяльності медіа, громадських організацій, освітніх установ і комунікаційних проєктів, спрямованих на зміцнення суспільної солідарності. Матеріали сприятимуть формуванню емпатії до членів сімей військових та глибшому розумінню викликів, з якими вони стикаються в умовах війни. Результати роботи також можуть слугувати прикладом застосування телесюжетів для висвітлення соціально важливих тем і бути використані в навчальному процесі підготовки журналістів (дисципліни «Медіаконтент», «Проблемний зріз медіадискурсу», «Медіаетика»).

Мета інформаційного продукту – створити серію телесюжетів, спрямовану на висвітлення життєвого досвіду, емоційних переживань і ролі членів родин військовослужбовців у підтримці захисників України під час війни.

Реалізація мети передбачає вирішення таких завдань:

- дослідити особливості висвітлення теми родин військовослужбовців у сучасному українському медіапросторі;
- обґрунтувати суспільну значущість та функціональну спрямованість серії телесюжетів про членів сімей військовослужбовців;
- розробити концепцію авторського інформаційного продукту «Вірю. Люблю. Чекаю»;

- обрати героїв телесюжетів та підготувати план проведення інтерв'ю;
- провести серію інтерв'ю з членами родин військовослужбовців;
- здійснити відеозйомку, монтаж і підготовку серії телесюжетів;
- створити якісний інформаційний продукт;
- оцінити ефективність створених реалізованого продукту через аналіз зворотного зв'язку від глядачів.

Під час підготовки та виготовлення інформаційного продукту було використано такі **методи**:

- вивчення наукової літератури (для окреслення теоретичних засад висвітлення воєнної тематики в медіа та розроблення методології реалізації ідеї кваліфікаційної роботи);

- моніторинг медіапростору (для з'ясування рівня та специфіки представлення теми родин військовослужбовців в українському медіапросторі);

- вивчення джерел інформації (для добору релевантних матеріалів, пошуку героїв сюжетів та формування концепції інформаційного продукту);

- біографічний метод (для вивчення особистих історій та індивідуальних переживань героїв телесюжетів);

- спостереження (для безпосереднього ознайомлення з повсякденним життям героїв, фіксації їхньої поведінки, емоційних реакцій та особливостей комунікації під час відеозйомки);

- інтерв'ювання (для отримання первинної інформації від членів родин військовослужбовців, збору фактів, оцінок,

спогадів та особистих свідчень);

- аналіз (для відбору найбільш значущої інформації, її інтерпретації та адаптації відповідно до концепції, мети й жанрових особливостей інформаційного продукту);

- документування (аудіо– та відеофіксація інтерв'ю, побутових ситуацій та інших матеріалів, необхідних для створення серії телесюжетів);

- систематизація та узагальнення (для впорядкування зібраного матеріалу);

- метод проєктування (для створення власного інформаційного продукту від сценарію і зйомки – до монтажу і розміщення на особистій сторінці у Facebook.

Форми апробації роботи. Роботу було апробовано на IV Всеукраїнській науково-практичній конференції молодих учених і здобувачів освіти «Сучасний масмедійний простір: реалії та перспективи розвитку» (м. Тернопіль, ТНПУ ім. В. Гнатюка, 9 квітня 2026 р.) (Додаток А); опубліковано тези доповіді на конференції [1]; на V Всеукраїнському відкритому медіафестивалі «РАЗОМ ДО ПЕРЕМОГИ!» (м. Тернопіль) (Додаток Б); на Всеукраїнській студентській науковій онлайн конференції «Актуальні проблеми журналістики» (Полтава, ПНПУ ім. В. Г. Короленка, 29 квітня 2026 р.) (Додаток В).

1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ РОЗРОБКИ ПРОДУКТУ

Повномасштабне вторгнення Російської Федерації в Україну стало визначальним фактором трансформації українського медіапростору та професійних практик журналістики. Воєнна журналістика в цих умовах набуває багатовимірного характеру, поєднуючи інформаційну, документальну, соціальну та гуманістичну функції. Її завдання виходять за межі традиційного інформування та включають фіксацію історичних подій, протидію дезінформації, формування суспільної стійкості та підтримку національної ідентичності.

У сучасних умовах журналістика функціонує в середовищі підвищених ризиків, що зумовлює необхідність дотримання етичних стандартів, зокрема принципу «не нашкодь». Відповідно до рекомендацій Центру демократії та верховенства права, журналістська діяльність у воєнний період має враховувати баланс між суспільним інтересом, безпекою героїв матеріалів та психологічними наслідками публікацій [33].

Етика воєнної журналістики ґрунтується на принципах правдивості, гуманності та недопущення шкоди. Основними викликами є забезпечення достовірності інформації, уникнення ретравматизації героїв та запобігання маніпуляціям емоціями аудиторії. Відтак одним із ключових етичних викликів в умовах воєнного стану є робота з травматичним контентом. Журналіст повинен враховувати психологічний стан респондентів, не здійснювати тиску під час інтерв'ю та не використовувати шокові елементи як інструмент залучення уваги. Комісія з журналістської етики наголошує на неприпустимості порушення приватності та гідності особи навіть за умов високого суспільного інтересу [15].

Журналістика травми як окремий напрям сучасного медіадискурсу відіграє суттєву роль у формуванні суспільної думки, особливо в умовах російсько-української війни. Її особливістю є поєднання фактологічної інформації з емоційним та наративним компонентом. Такий підхід дозволяє не лише інформувати аудиторію, але й формувати глибше розуміння соціальних наслідків війни. Вона суттєво змінила не лише структуру медіапростору, а й способи

сприйняття та осмислення подій, пов'язаних із масовими стражданнями та кризовими ситуаціями. Даний напрям журналістики виконує комплекс функцій, зокрема інформативну, документальну, емоційно-репрезентативну та наративотворчу, формуючи суспільне уявлення про події війни. Водночас вплив таких матеріалів на аудиторію значною мірою залежить від характеру їх подачі, дотримання етичних стандартів та рівня медіаграмотності споживачів інформації.

Однією з визначальних особливостей журналістики травми є її здатність не лише фіксувати факти, а й формувати емоційно-ціннісний контекст їхнього сприйняття. У межах російсько-української війни, яка триває з 2014 року та набула повномасштабного характеру у 2022 році, медіа активно звертаються до висвітлення історій постраждалих, очевидців та учасників бойових дій, що дозволяє глибше розкрити людський вимір конфлікту [36].

В умовах воєнного стану етичні дилеми журналістської діяльності набувають особливої складності, що зумовлено масштабністю гуманітарних втрат, значним емоційним резонансом подій та підвищеною суспільною увагою до воєнної тематики. Висвітлення таких подій потребує від представників медіа не лише високого рівня професійної компетентності, а й чіткого дотримання етичних стандартів. Це необхідно для запобігання повторній психологічній травматизації постраждалих осіб, збереження їхньої людської гідності та забезпечення суспільства достовірною й суспільно значущою інформацією [31].

Одним із ключових принципів роботи з чутливими темами є забезпечення права людини на приватність і захист конфіденційних даних. Журналіст зобов'язаний забезпечувати захист особистих даних постраждалих осіб, особливо у випадках, коли їх розголошення може спричинити стигматизацію, дискримінацію або інші негативні наслідки. Він повинен відповідально ставитися до використання особистої інформації, особливо у випадках, коли її оприлюднення може спричинити суспільне таврування, дискримінацію чи інші негативні наслідки для постраждалих. Насамперед це стосується матеріалів, пов'язаних із сексуальним насильством, злочинами щодо неповнолітніх, проблемами психічного здоров'я та

іншими делікатними питаннями. У таких випадках рекомендовано застосовувати механізми анонімізації, зокрема зміну імен, місця проживання чи інших ідентифікаційних ознак, із обов'язковим інформуванням аудиторії про такі редакційні рішення [16].

Під час підготовки матеріалів на основі травматичного досвіду журналісти нерідко взаємодіють з людьми, які перебувають у стані емоційного потрясіння або фізичного виснаження. Інтерв'ю з такими респондентами може бути важливим джерелом для відтворення повної картини подій, однак водночас воно містить ризик поглиблення психологічної травми. Саме тому етична практика передбачає врахування емоційного стану співрозмовника, відсутність будь-якого тиску чи маніпуляцій, а також отримання усвідомленої та добровільної згоди на участь у матеріалі [31].

Під час висвітлення травматичних подій журналісти нерідко взаємодіють із особами, які перебувають у стані сильного психологічного чи фізичного потрясіння. Хоча свідчення очевидців і постраждалих є важливим джерелом інформації для формування цілісної картини подій, сам процес комунікації може негативно вплинути на їхній емоційний стан. Тому етично відповідальна журналістська практика передбачає врахування психоемоційного стану співрозмовника, відмову від будь-яких форм примусу чи психологічного тиску, а також отримання добровільної та усвідомленої згоди на участь у підготовці матеріалу [18].

У взаємодії з особами, які пережили травматичний досвід, журналістам доцільно дотримуватися принципів травма-інформованої комунікації. Зокрема, рекомендовано уникати використання терміна «жертва», надаючи перевагу формулюванням на кшталт «людина, яка пережила травматичний досвід». Також неетичним вважається вираження жалю у формі, що принижує гідність особи; тоді як емпатійне ставлення залишається важливим елементом професійної комунікації. Неетичними вважаються спроби психологічного тиску, маніпулювання емоціями співрозмовника, нав'язливе з'ясування шокуючих деталей, інтерпретація почуттів

замість самого респондента, а також штучне посилення драматизму розповіді задля підвищення її емоційного впливу на аудиторію [27].

Етичні та професійні стандарти журналістики в умовах війни загалом не зазнають принципових змін порівняно з мирним часом, однак їх дотримання набуває особливої важливості. У кризових умовах підвищується вимога до точності, достовірності та відповідальності у поширенні інформації через усі медіаканали. Як зазначає Андрій Куликов, компроміс між правдивістю та безпекою аудиторії не може виправдовувати спотворення фактів, адже «брехати задля перемоги, приховувати правду – так само згубно, як вводити в оману заради будь-якої іншої мети» [25].

Отже, висвітлення війни у сучасних медіа вимагає від журналістів не лише професійних навичок, а й високого рівня відповідальності. Воєнна журналістика сьогодні – це не просто передача фактів, а складна робота з людськими емоціями, суспільними настроями та інформаційною безпекою держави.

Фундаментальними засадами журналістської професії залишаються точність, об'єктивність та інформативність.

Точність передбачає коректне відтворення фактів, термінів, географічних назв та подій. Вона є базовою умовою довіри до медіа, особливо у воєнний період, коли інформація має безпосередній вплив на безпеку суспільства.

Об'єктивність визначається як неупереджене висвітлення подій, що базується на фактах та перевірених джерелах. Водночас у журналістиці визнається умовність повної об'єктивності, оскільки будь-який відбір інформації містить елемент суб'єктивності.

Інформативність полягає у здатності журналістського матеріалу забезпечувати аудиторію актуальною та суспільно значущою інформацією. У воєнний період цей принцип набуває особливої ваги, оскільки інформація стає елементом національної безпеки [13].

Особливого значення принципи воєнної та травма-інформованої журналістики набувають у телевізійному контенті, оскільки саме телебачення

завдяки поєднанню візуальних і аудіальних засобів має значний вплив на емоційне сприйняття інформації аудиторією. В умовах війни телевізійні телесюжети стають одним із ключових інструментів репрезентації людського досвіду, пов'язаного з бойовими діями, втратами та вимушеною адаптацією до кризових обставин. Особливе місце серед таких матеріалів посідають сюжети про родини військовослужбовців, які дають змогу простежити психологічні, соціальні та комунікативні аспекти впливу війни на цивільне населення. Саме тому аналіз телевізійних телесюжетів про родини військових є важливим для дослідження практичної реалізації принципів журналістики травми та етичних стандартів висвітлення чутливих тем у сучасному українському медіапросторі. Телебачення залишається важливим потужним інструментом впливу на суспільну свідомість різних соціальних груп. Посилення його комунікативного потенціалу зумовлене специфічними властивостями телевізійної журналістики, серед яких провідними є поєднання аудіального та візуального каналів сприйняття. Завдяки цьому усне мовлення журналіста доповнюється та підсилюється відеорядом, що значно розширює можливості інтерпретації та емоційного впливу на аудиторію [29].

Сучасні українські телесюжети про родини військових є важливою частиною воєнної журналістики, оскільки вони демонструють не лише події на фронті, а й психологічний та емоційний стан людей, які залишаються в тилу. Основою таких матеріалів стають реальні історії дружин, матерів, дітей та близьких військовослужбовців. Подібні сюжети поєднують інформаційну, емоційну та соціальну функції, формуючи у глядачів емпатію та розуміння ціни війни. Однією з головних особливостей таких телесюжетів є персоналізація історії. Журналісти показують війну через долі конкретних людей. Наприклад, у документальному проєкті «ВОНА/SHE» розповідаються історії дружин військових, які чекають чоловіків із фронту, займаються волонтерством та водночас намагаються підтримувати звичне життя родини. У сюжетах акцентується увага на щоденних труднощах жінок: вихованні дітей без чоловіка, постійному очікуванні дзвінків із фронту та психологічному виснаженні. Автори проєкту показують не лише біль і

тривогу, а й внутрішню силу героїнь, їхню здатність підтримувати інших у складних умовах війни. [5]

Подібний підхід використовується й у телевізійних реаліті-проектах про родини військових. Зокрема, у програмі «Сюрприз для родини» увага зосереджується на побутових та психологічних проблемах сімей українських захисників. У сюжетах демонструється, як родини адаптуються до нових умов життя, переживають тривалу відсутність близьких та потребують емоційної підтримки. Ведучі програми не лише висвітлюють історії героїв, а й допомагають їм розв'язувати конкретні життєві труднощі, що підсилює соціальну функцію медіа [37].

Важливою характеристикою таких телесюжетів є емоційність подачі матеріалу. Журналісти часто використовують крупні плани, сімейні архівні фотографії, кадри телефонних розмов із фронтом, побутові сцени очікування чи зустрічей. Це створює ефект присутності та дозволяє аудиторії бути максимально емоційно залученими при перегляді. Водночас сучасна українська журналістика намагається уникати надмірної драматизації та дотримуватися принципу «не нашкодь», особливо під час роботи з травмованими людьми [17].

Ще однією особливістю є акцент на ролі тилу у війні. У багатьох сюжетах родини військових зображуються не лише як люди, які чекають повернення близьких, а як активні учасники спротиву: волонтери, організатори зборів допомоги, психологічна підтримка для військових. Таким чином медіа формують образ тилу як невід'ємної частини боротьби України.

Телесюжети про родини військових у сучасному українському медіапросторі виконують не лише інформаційну, а й важливу соціальну, психологічну та культурну функцію. В умовах повномасштабної війни вони стають одним із ключових інструментів формування суспільного розуміння того, як військові події впливають на життя людей далеко за межами фронту. Через персональні історії дружин, чоловіків, батьків, дітей та інших близьких військовослужбовців медіа показують війну не як сукупність військових операцій чи статистичних даних, а як

складний людський досвід, що змінює повсякденне життя цілих родин. Одним із найважливіших впливів таких телесюжетів є так зване «олюднення» війни. Якщо новинні повідомлення часто концентруються на бойових діях, втраті територій або військових досягненнях, то історії родин військових дозволяють побачити емоційний вимір подій. Глядач знайомиться з конкретними людьми, їхніми переживаннями, страхами, надіями та щоденними труднощами. Завдяки цьому війна перестає сприйматися як віддалене явище і набуває особистісного виміру. Люди починають краще розуміти, що за кожним повідомленням із фронту стоять реальні сім'ї, які живуть у постійній напрузі, очікуванні та невизначеності [20].

Особливу роль телесюжети відіграють у формуванні емпатії. Візуальний формат дозволяє передати емоції значно сильніше, ніж текст чи аудіо. Вираз обличчя героя, інтонація голосу, атмосфера домашнього простору, сімейні фотографії або особисті речі військового створюють ефект присутності та емоційного залучення. Глядач не просто отримує інформацію, а співпереживає героям, що сприяє розвитку суспільної солідарності та взаємної підтримки. Саме через такі матеріали формується глибше розуміння того, що війна торкається не лише тих, хто безпосередньо бере участь у бойових діях, а й величезної кількості людей у тилу.

Ключовий вплив подібних матеріалів полягає також у «приземленні реальності» війни. Вони демонструють, що війна складається не лише з героїчних подвигів чи військових перемог, а й з довготривалого очікування, безсонних ночей, телефонних дзвінків, тривог, невідомості та необхідності щодня адаптуватися до нових обставин. Через такі історії аудиторія починає усвідомлювати справжню ціну війни – не лише матеріальну чи політичну, а насамперед людську. Формується розуміння того, що психологічне навантаження несуть не тільки військові на передовій, а й члени їхніх сімей, які змушені жити в умовах постійного стресу. Важливим наслідком перегляду таких сюжетів є переосмислення цінності людського життя та сімейних стосунків. Історії родин військових часто акцентують увагу на важливості підтримки близьких, взаємної турботи, збереження емоційного

зв'язку навіть на відстані. Глядачі починають більше цінувати власні родини, повсякденні моменти спілкування та можливість бути поруч із близькими людьми. У такий спосіб телесюжети виконують не лише інформативну, а й виховну функцію, спонукаючи до переоцінки життєвих пріоритетів [20].

Окремо варто відзначити вплив таких матеріалів на формування колективної пам'яті про війну. Документуючи історії конкретних сімей, журналісти створюють своєрідний архів людських переживань, який у майбутньому стане важливою частиною суспільного осмислення пережитого досвіду. Ці сюжети фіксують не лише події, а й емоції, настрої та реакції людей на історичні виклики. Таким чином, вони виконують функцію збереження пам'яті про життя суспільства в умовах війни.

Разом із позитивним впливом існують і певні психологічні ризики. Постійний контакт із емоційно насиченим контентом може спричиняти втому від співпереживання, підвищення тривожності або навіть уникнення інформації про війну. Частина аудиторії після перегляду таких матеріалів відчуває сильні емоції та прагне активніше долучатися до підтримки військових і волонтерських ініціатив. Інша частина може реагувати бажанням дистанціюватися від травматичних тем, щоб зберегти власний психологічний ресурс. Обидві реакції є природними та відображають різні способи адаптації людей до умов тривалого стресу. [10].

Суттєвим є і те, що якісні телесюжети про родини військових сприяють руйнуванню стереотипів. Вони демонструють різноманітність життєвих ситуацій, характерів та досвідів, показуючи, що кожна родина переживає війну по-своєму. Це дозволяє уникати шаблонного сприйняття військових сімей виключно як жертв обставин або символів героїзму. Натомість глядач бачить живих людей зі складними емоціями, сумнівами, втратами та прагненням продовжувати життя попри всі труднощі. Важливо також, що такі сюжети не нав'язують однозначних оцінок чи моделей поведінки. Вони створюють простір для особистого осмислення побаченого, дозволяючи кожному глядачеві самостійно робити висновки щодо власної відповідальності, громадянської позиції та ставлення до війни. Через

демонстрацію різних людських історій медіа підкреслюють складність моральних і життєвих рішень, які доводиться приймати людям в умовах воєнного часу.

Телесюжети про родини військових є важливим елементом сучасного українського медіапростору. Вони сприяють формуванню емпатії, поглиблюють розуміння наслідків війни, підтримують суспільний діалог та допомагають зберігати колективну пам'ять про пережитий досвід. Їхня цінність полягає не лише в інформуванні аудиторії, а й у створенні можливості для глибшого усвідомлення людського виміру війни та її впливу на суспільство в цілому [17].

Створення телесюжетів про родини військовослужбовців пов'язане з низкою етичних і психологічних викликів. Журналіст повинен забезпечити добровільність участі героїв, їхню поінформованість та психологічний комфорт. Особливої уваги потребує процес інтерв'ювання осіб, які перебувають у стані емоційної напруги. У таких випадках неприпустимим є тиск або провокування надмірно травматичних спогадів. Додатковим викликом є професійне емоційне навантаження журналіста, яке може призводити до вигорання. Це зумовлює необхідність психологічної саморегуляції та усвідомленого підходу до роботи з травматичним контентом.

Повномасштабне вторгнення Російської Федерації в Україну спричинило глибинну трансформацію українського медіапростору та професійних практик журналістики. Українська журналістика в цих умовах набуває комплексного характеру, поєднуючи інформаційну, документальну, соціальну та гуманістичну функції, а також виходить за межі традиційного інформування, виконуючи завдання фіксації історичної реальності, протидії дезінформації та формування суспільної стійкості. Її функціонування відбувається в умовах підвищених ризиків, що актуалізує значення етичних стандартів і принципу «не нашкодь» як базового регулятора професійної діяльності журналіста.

Важливим складником сучасного медіадискурсу є журналістика травми, яка забезпечує не лише інформування, а й формування емоційно-ціннісного сприйняття війни через репрезентацію людського досвіду. Її ефективність безпосередньо залежить від дотримання принципів травма-інформованої

комунікації, захисту приватності, добровільності участі героїв та уникнення маніпулятивних практик. У цьому контексті особливого значення набуває етична відповідальність журналіста, а також ризики емоційного вигорання та вторинної травматизації, що супроводжують роботу з чутливим контентом.

Аналіз телевізійних телесюжетів про родини військовослужбовців показав, що вони виконують важливу функцію «олюднення» війни, сприяючи формуванню емпатії, суспільної солідарності та усвідомленню психологічної ціни воєнних подій. Водночас такий контент має амбівалентний вплив, оскільки поряд із позитивними ефектами може спричиняти емоційне перевантаження аудиторії. У цілому воєнна журналістика постає як складний багатовимірний феномен, ефективність якого визначається поєднанням професійної точності, етичної відповідальності та чутливості до людського виміру війни.

2. СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бакай Т. Соціальна відповідальність медіа: як відеосюжети про родини військових впливають на суспільне сприйняття війни. *Сучасний масмедійний простір: реалії та перспективи розвитку : матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених (Тернопіль, 23 квітня 2026 р.)*. Тернопіль : ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2026. С. 6-8.
2. Білоусенко О. «Яждружинавійськового»: як образ дружин і партнерок військових формується в медіа та соцмережах. *Сайт Гендер в деталях*. 2025. URL : <https://genderindetail.org.ua/season-topic/dosvidy-viyny/yak-obraz-druzhyn-i-partnerok-viyskovykh-formuetsya-v-media.html>
3. Васіна О. «Журналістика травми: як не нашкодити?» : інтерв'ю з Оксаною Расуловою. *Сайт Освіта. Накипіло*. 2023. URL: <https://osvita.nakypilo.ua/zhurnalistyka-travmy-yak-ne-nashkodyty/>
4. Васіна О. «Що таке посттравматичне зростання». *Сайт Освіта. Накипіло*. 2023. URL: <https://nakypilo.ua/novyny/shcho-take-posttravmatychnе-zrostannia/>
5. «ВОНА/SHE» : документальний фільм. ГО «ОКО». URL : <https://www.okoorganization.com/she> (дата звернення: 09.05.2026).
6. Герман Дж. Психологічна травма та шлях до видужання. Львів : Видавництво Старого Лева, 2015. 416 с.
7. Гуменюк Н., Патрикаракос Д. Конкуренція за увагу Заходу й висвітлення іншої сторони. Наталія Гуменюк і Дейвід Патрикаракос – про етичні межі для медіа. *Сайт MediaMaker*. 2024. URL : <https://mediamaker.me/konkurencziya-za-uvagu-zahodu-j-vysvitlennya-inshoyi-storony-nataliya-gumenyuk-i-dejvid-patrykarakos-pro-etychni-mezhi-dlya-media-10307/>
8. Дворянин, П. Сенситивне інтерв'ю: переживання колективної травми війни. *Вісник Львівського університету. Серія : Журналістика*. 2023. Вип. 52–53. С. 99–108.

9. Експрес-гайд за циклом вебінарів на тему «Як медійнику досягти психологічної стійкості?»: практикум / Упоряд. Соломія Онуфрів ; Західноукраїнський медіацентр «Нова журналістика» (Львів-Миколаїв-Суми, 12-22 грудня 2023 р.). Львів : ПАІС, 2023. 48 с. URL: https://journ.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2014/11/Ekspres-gayd_YAk_mediynyku_dosiahnuty_psykholohichnoi_stiykosti.pdf
10. Журналістика і травма: табу подолане? *Сайт Європейська обсерваторія журналістики – ЕЖО*. 2017. URL : <https://ua.ejo-online.eu/3413/etyka-ta-yakist/3413>
11. Журналістика в умовах конфлікту: передовий досвід та рекомендації: Посібник рекомендацій для працівників ЗМІ. К. : «Компанія ВАІТЕ», 2016. 118 с. URL : <https://cdn.osce.org/sites/default/files/f/documents/9/3/254531.pdf>
12. Завгородня Д.-М., Марценюк Т. Репрезентація образів військовослужбовців в українських медіа. *Наукові записки НаУКМА. Соціологія*. 2024. № 7. С. 14–28. DOI: <https://doi.org/10.18523/2617-9067.2024.7.14-28>
13. Іванов В.Ф., Сердюк В.Є. Журналістська етика: 2-е вид, випр. К.: Вища школа, 2007. 231 с. Редакційні засади інформаційного мовлення для Публічного акціонерного товариства «Національна суспільна телерадіокомпанія України». URL: https://corp.suspilne.media/media/documents/protokoli-pravlinnya/redaktsiini_zasady_informatsiinoho_movlennia_PAT_%C2%ABNSTU%C2%BB.pdf (дата звернення: 09.05.2026)
14. Кеппс Р. Як писати про війну. Як розказати власну історію. К., 2022. 160 с.
15. Кодекс професійної етики українського журналіста. URL: http://www.city-adm.rv.ua/RivnePortal/ukr/zakony_pro_zmi.aspx (дата звернення: 09.05.2026)
16. Кузнєцова О. Журналістська етика та етикет: основи теорії, методики, дослідження трансформації незалежних видань України, регулювання моральних порушень. Львів : Видавництво Львівського університету, 2018. 378 с.

17. Нетреба М. М. «Екстремальна» журналістика на телебаченні: етичний аспект. *Держава та регіони*. 2016. № 3(27). С. 114–118.
18. Онуфрів С. Особливості журналістського спілкування з людьми, що пережили травматичні події. *Вісник Львівського університету. Серія журналістика*. 2025. № 57. DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/vjo.2025.57.13310>
19. Пелешок О. Церемонія прощання із загиблими військовими: Етичні номінації чутливого візуального контенту в медіа. *Синопис: текст, контекст, медіа*. 2024. № 30(4). С. 311–319. DOI: <https://doi.org/10.28925/2311-259x.2024.4.10>
20. Пінчук І. Психоедукація для медіа щодо травмоусвідомленої та екологічної журналістики під час війни. *Проблеми Політичної Психології*. 2025. Випуск 17 (31). DOI: <https://doi.org/10.33120/popp-Vol17-Year2025-200>
21. Полонені, зниклі безвісти та журналісти: як ефективно комунікувати. *Сайт Національної спілки журналістів України*. 2024. URL : <https://nsju.org/navchannya/poloneni-znykli-bezvisty-ta-zhurnalisty-yak-efektyvno-komunikuvaty/>
22. Проведення інтерв'ю з людьми, які пережили травму (етичні аспекти). *Сайт Національної спілки журналістів України*. 2020. URL : <https://nsju.org/navchannya/provedennya-intervyu-z-lyudmy-yaki-perezhyly-travmu-etychni-aspekty/>
23. Рекомендації КЖЕ щодо підготовки матеріалів про безвісти зниклих осіб. *Сайт КЖЕ*. 2026. URL : <https://cje.org.ua/statements/rekomendatsii-kzhe-shchodo-pidhotovky-materialiv-pro-bezvisty-znyklykh-osib/>
24. Рекомендації Комісії з журналістської етики про висвітлення поховань українських військових. *Сайт КЖЕ*. 2024. URL : <https://cje.org.ua/statements/reporting-on-a-death/>
25. Саморегуляція українських медіа під час дії воєнного стану в Україні. З досвіду роботи Комісії з журналістської етики : аналітично-довідковий збірник / за заг. ред. Л. Кузьменко, Л. Куц, М. Дворового, О. Погорелова. Київ : Комісія з журналістської етики, 2022. 90 с.

26. Семенюта І. Говорити про біль обережно: як журналістам працювати з постраждалими від війни. *Сайт Детектор Медіа*. 2026. URL : <https://detector.media/infospace/article/248604/2026-03-26-govoryty-pro-bil-oberezhno-yak-zhurnalistam-pratsyuvaty-z-postrazhdalymy-vid-viyny/>

27. Семенченко М. Психологія інтерв'ю: як розмовляти з людьми, що пережили травму. Як викладати журналістику конфлікту. Посібник для викладачів факультетів журналістики / заг. ред. Дуцик Д. Р., Київ : ГО «Український інститут медіа та комунікації», 2019. URL : <https://surl.li/gystth>

28. Семченко В. Етичні дилеми журналістської відповідальності в часи війни: На прикладі висвітлення кримської тематики у 2022–2024 роках. *Синопис: текст, контекст, медіа*. 2025. № 31(3). С. 199–207. DOI: <https://doi.org/10.28925/2311-259x.2025.3.8>

29. Смірнова М. Значення телебачення у розвитку інформаційної війни. *Мистецтвознавство. Соціальні комунікації. Медіапедагогіка*: колективна монографія / [наук. ред. : О. В. Безручко]. Київ : Видав. Центр КНУКіМ, 2016. Т. 3. С. 177–209. URL: <https://surl.li/zqcmzk>

30. Теравська В. Не нашкодь: як працювати з людьми, які пережили травму : конспект семінару Євгенії Подобної. *Сайт Академія викладачів журналістики*. URL: <https://www.jta.com.ua/knowledge-base/ne-nashkod-iak-pratsiuvaty-z-lyudmy-iaki-perezhyly-travmu-konspekt-seminaru-yevhenii-podobnoi/?fbclid=IwAR3UUn0p23boEpxuqasBFDobHVrPNuw9hOiSb8ctlXQq16mXIUMRYFulWr8>

31. Трощинська Тетяна: Завдання журналістів – збільшувати кількість людей, які готові виходити із зони комфорту й аналізувати інформацію. Сайт *Суспільне Мовлення*. URL: <https://corp.suspilne.media/newsdetails/9637> (дата звернення: 11.05.2026)].

32. Фокус – людина: робота медіа з чутливими темами Практичний гайд для представників/ниць медіа, які працюють з ВПО та іншими групами, що пережили. К., 2023. 38 с.

33. Journalism and War: Ethical Guidelines and Practical Recommendations. Сайт Центр демократії та верховенства права (CEDEM). URL : https://cedem.org.ua/wp-content/uploads/2025/03/CEDEM_Journalism_War.pdf (дата звернення: 09.05.2026).
34. Як викладати журналістику конфлікту (2019). Посібник для викладачів факультетів журналістики / Загальна редакція Д. Р. Дуцик ; ГО «Український інститут медіа та комунікації». Київ, 2019. 112 с.
35. Як медіа уникнути стигматизації ВПО та ветеранів: рекомендації членкині КЖЕ Діани Дуцик. Сайт КЖЕ. 2026. URL : <https://cje.org.ua/statements/yak-media-unyknuty-styhmatyzatsii-vpo-ta-veteraniv-rekomendatsii-chlenkyni-kzhe-diany-dutsyk/>
36. Herman J. L. Trauma and Recovery: The Aftermath of Violence – from Domestic Abuse to Political Terror. New York : Basic Books, 1997.
37. SWEET.TV запускає перше реаліті-шоу про допомогу родинам військових. #ШОТАМ. URL : <https://shotam.info/sweet-tv-zapuskaie-pershe-realiti-shou-pro-dopomohu-rodynam-viyskovykh> (дата звернення: 09.05.2026).

3. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Як медіа уникнути стигматизації ВПО та ветеранів: рекомендації членкині КЖЕ Діани Дуцик. Сайт КЖЕ. 2026. URL : <https://cje.org.ua/statements/yak-media-unyknuty-styhmatyzatsii-vpo-ta-veteraniv-rekomendatsii-chlenkyni-kzhe-diany-dutsyk/>
2. Перший чесний проєкт про родини військових. 2025. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=xWtz1-SQOfE>
3. «Надія є»: родини безвісти зниклих військовослужбовців поділилися історіями пошуків. 2026. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=UUMmwonqFc4>
4. На Вінниччині дружина військовослужбовця за грантові гроші відкрила дитячий центр. 2026. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=gH1L02unfY0>
5. Жінки, які доглядають за військовослужбовцями з важкими травмами. 2024. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=3tdnvEmWLj0>
6. «Проводиться вперше»: ярмарок для родин військових і ветеранів організували в Ужгороді. 2026. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=fPFyljRYNjc&t=20s>
7. У Миколаєві родини військових відвідали арттерапевтичний захід. 2025. URL : https://www.youtube.com/watch?v=SMa_Cl_C6xk&t=1s
8. «Незалежність виборюємо кров'ю»: Дмитро Харчук про історію родини, війну і роль ветеранів у соціумі. 2026. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=-FOAYH9I3eU>
9. «Передусім – батько і чоловік»: історія захисника Юрія Бачинського. 2026. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=AQKIhRDmyDM>
10. У Тернополі родини військових зустрілися, аби обговорити свої проблеми і їхнє вирішення. 2025. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=AQKIhRDmyDM>
11. Сімейні цінності і данський стиль: історія ветеранської справи Сергія Мищишина. 2026. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=EPQg37dt6ss&t=1s>

12. Її життя одного дня змінилося назавжди: історія Олександри Хоми. 2026. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=85C8JGa7VpA>
13. Історія тренера із боксу Назара Олійника. 2026. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=XLLI5S3tDko>
14. «Я бачу його у своїй усмішці» | «Спогади очима близьких» про Сергія Фіялку. 2026. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=UBMoc8pMivo&t=19s>
15. У Тернополі провели практичний тренінг із психосоціальної підтримки, адаптації оборонців та їхніх сімей. URL : https://www.youtube.com/watch?v=I-UoO_aq7u0&t=1s
16. Родини військових стоять із фотографіями тих, хто досі не вдома. 2026. URL : https://www.youtube.com/watch?v=P_XwUKkYHn0
17. Як підтримати родину, чії близькі на фронті. 2024. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=5UmoilfCIAI&t=1s>
18. Історії родин військових. Як підтримка і надія – рятує і зцілює. Як тил стає НЕВИДИМИМ ФРОНТОМ. 2026. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=b768OWoEHkc>
19. Дочекаюсь. 2024. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=Cc87U3hHf88>
20. Історія родини військових із Запорізької бригади Нацгвардії. 2023. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=cP9VvFB-D6M>
21. Батько та брат в полоні з першого дня війни: історія родини захисників Зміїного. 2023. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=ZYdudb5eQO0>
22. «Російські військові тричі вдерлися до нашого будинку!» – Історія родини із Бучі. 2023. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=esNGlb7ogwM>
23. Вони захищають свій дім: історія звичайної родини з Донеччини, у якій за батьківщину воювали усі. 2022. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=8ArU6pvDW0s>

24. ГРОМ: Революція Гідності очима дитини | Історія про формування патріотизму в родині військових. 2025. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=0h11RnIS1oM>
25. Перший бойовий вихід у 19 років: історія друга «Сола». 2026. URL : https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=Nkf_iRiWfi4&ra=m&fbclid=PAZnRzaASeW9lleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZA8xMjQwMjQ1NzQyODc0MTQAAd4Qvi-3x2x2SIS06S59U8IwNRjAAfQ69tOGlLLcKGwE9AL6TWlZUckWyduyg_aem_iKENdhIEhYVYsp5GX9XwjQ
26. Шлях піхотинців | Історія без ретуші. 2026. URL : https://www.youtube.com/watch?v=rw2D_TF3EDM
27. Друг «Грек» | Доброволець з Маріуполя. 2026. URL : https://www.youtube.com/watch?v=8cU6a3_aLEk
28. Усі чоловіки в родині пішли на війну, лишився лише малий син: історія Світлани Федонюк з Волині. 2026. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=oajqPZfeHRA>
29. Втратив руку та хотів покинути дівчину, щоб не бути тягарем: історія військових з Одеси. 2023. URL : https://www.youtube.com/watch?v=otZ_5hB268s
30. У Вінниці майже рік стоїть авто з написом "Шукаю батька": історія родини військового. 2026. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=fJVmsfezSYQ>

4. ТЕХНІЧНІ І ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ

Інформаційний продукт представлено у вигляді п'яти змонтованих телесюжетів, для запису, обробки та підготовки яких було використано таке технічне і програмне забезпечення:

Технічні засоби:

Смартфон: iPhone 13 Pro Max – використовувався для відеозйомки та створення фото- і відеоконтенту;

Мікрофон: Plug&Play DKWAY FL-22 – застосовувався для покращення якості звуку під час запису інтерв'ю;

Програмні засоби:

CapCut – основна програма для монтажу відео, обробки зображень і роботи зі звуковою доріжкою;

Microsoft Word – використаний для створення текстових документів, зокрема титрів, сценаріїв, описів;

Telegram та телефонний зв'язок – канали комунікації з героями сюжетів для домовленостей про зйомки, уточнення деталей та обговорення матеріалів.

Усі інтерв'ю та комунікація з учасниками зйомок проводились наживо. Фото- та відеоматеріали, використані у сюжетах, були створені безпосередньо авторкою інформаційного продукту, надані героями сюжетів або взяті із stokів у відкритому доступі..

5. ОПИС ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОДУКТУ

5.1. Технічні характеристики

Перший сюжет. Відеофайл.

Тривалість: 04:03

Тривалість в секундах: 243 секунди

Розмір файлу: 285,5 МБ (мегабайт)

Покликання:

<https://www.facebook.com/share/v/17cnrUv2wC/?mibextid=wwXIfr>

Другий сюжет. Відеофайл.

Тривалість: 02:03

Тривалість в секундах: 123 секунди

Розмір файлу: 142,6 МБ (мегабайт)

Покликання:

<https://www.facebook.com/share/v/17cnrUv2wC/?mibextid=wwXIfr>

Третій сюжет. Відеофайл.

Тривалість: 03:04

Тривалість в секундах: 184 секунди

Розмір файлу: 205,8 МБ (мегабайт)

Покликання:

<https://www.facebook.com/share/v/17cnrUv2wC/?mibextid=wwXIfr>

Четвертий сюжет. Відеофайл.

Тривалість: 03:18

Тривалість в секундах: 198 секунд

Розмір файлу: 251,1 МБ (мегабайт)

Покликання:

<https://www.facebook.com/share/v/17cnrUv2wC/?mibextid=wwXIfr>

П'ятий сюжет. Відеофайл.

Тривалість: 05:11

Тривалість в секундах: 311 секунд

Розмір файлу: 227,4 МБ (мегабайт)

Покликання:

<https://www.facebook.com/share/v/17cnrUv2wC/?mibextid=wwXlfr>

5.2. Структура продукту

Інформаційний продукт складається з 5 телеінтерв'ю, кожне з яких презентує окрему особисту історію, пов'язану з очікуванням та хвилюванням за близькими на фронті.

Сюжет 1 (04:03 хв): інтерв'ю з Чепіль Оленою, донькою захисника, який з початком повномасштабного вторгнення боронить країну від ворога. (Додаток Г).

Сюжет 2 02:03 хв): інтерв'ю з Хомів Ілоною, яка поділилась особистим досвідом, як можна справитися з тривогою за братом, татом та коханим (Додаток Г).

Сюжет 3 (03:04 хв): інтерв'ю з Кобилянським Андрієм, який розповів як перетворити тривогу у дію і активне волонтерство у підтримку близького друга(Додаток Д).

Сюжет 4 (03:18 хв): інтерв'ю з Вікторією Стрілець, яка поділилась історією боротьби її брата та його патріотичної позиції (Додаток Е).

Сюжет 5 (05:11 хв): інтерв'ю з Ліною Подлесною, тернопільською психологинею, яка дала корисні поради, як триматись у такий важкий час та боротись із тривогою (Додаток Є).

4.3. Опис авторської документації

Інформаційний продукт «Вірю. Люблю. Чекаю: сповіді тих, хто тримає тил» є результатом створення серії з п'яти телесюжетів, присвячених особистим історіям людей, які проживають досвід очікування під час повномасштабної війни. Проєкт орієнтований на висвітлення емоційного та соціального виміру життя родин військовослужбовців, зниклих безвісти та тих, хто перебуває в полоні.

Продукт має соціально значущий, інформаційно-публіцистичний і просвітницький характер. Його основна мета – зафіксувати реальні людські історії, передати досвід очікування, віри та надії, а також привернути увагу суспільства до проблем родин, які живуть у стані невизначеності.

Основу інформаційного продукту становлять телесюжети в жанрі соціальної журналістики. Такий формат обрано як найбільш ефективний для передачі особистих емоцій, живих свідчень та щирих розповідей героїв. У матеріалах поєднуються елементи інтерв'ю, авторського спостереження та документальної фіксації подій, що дозволяє максимально наблизити глядача до реальності пережитого досвіду.

Інформаційний продукт опубліковано на платформі Facebook: https://www.facebook.com/story.php?story_fbid=2031730944093710&id=100017704715679&mibextid=wwXIfr&rdid=ciU9WNlKrl4KrA3y#, що забезпечує швидке поширення контенту та доступ до широкої аудиторії користувачів соціальних мереж. Поширення матеріалів відбувалося також через особисті повідомлення та репости користувачів, що забезпечило додаткове охоплення та залучення різних соціальних груп.

Продукт не передбачає створення окремих супутніх платформ або сторінок, однак його розміщення у відкритому доступі на Facebook дозволяє вільний перегляд і поширення матеріалів без обмежень.

Інформація подається у доступній формі, орієнтованій на широку аудиторію: користувачів соціальних мереж, студентську молодь, викладачів гуманітарних

дисциплін, журналістів-початківців, а також усіх, хто цікавиться темою війни та людських історій у тилу.

Загалом для ефективного функціонування інформаційного продукту «Вірю. Люблю. Чекаю: сповіді тих, хто тримає тил» необхідним є дотримання низки умов:

1. Наявність доступу до соціальної мережі Facebook як основної платформи розповсюдження відеоконтенту.
2. Використання відкритого формату публікацій, що забезпечує вільний перегляд і поширення матеріалів.
3. Активна взаємодія з аудиторією через коментарі, репости та особисті повідомлення для підсилення соціального ефекту.
4. Оптимізація відеоматеріалів для перегляду на різних пристроях (смартфони, планшети, комп'ютери), що забезпечує зручність доступу.

Інформаційний продукт є прикладом сучасної соціальної журналістики, яка через телесюжети документує людські історії війни та сприяє формуванню суспільної емпатії, розуміння та підтримки людей, які перебувають у стані тривалого очікування.

4.4. Авторська документація

Інформаційний продукт подається разом із супровідною документацією. Під час розроблення серії інтерв'ю було дотримано стандарту розробки сценарного плану. Сторінку поділено вертикально. У першій колонці з лівого боку подано час трансляції кадру у хронологічній сітці сюжету, у другій – діючі особи, а в третій – дії, яка відбувається в кадрі.

Інтерв'ю з Чепіль Оленою

Час	Діючі особи	Дії в кадрі
00:00– 00:38	Ведуча	Війна змінила життя кожного українця, а особливо тих, хто чекає щодня. Чекає дзвінка, чекає повідомлення, чекає короткого «в мене все добре». У цій серії ми розповімо історію Олени, доньки захисника України. Раніше службу проходили обої її батьків. Сьогодні ж на передовізі лишається тато, а вдома його чекає родина. Це історія про любов, силу та віру, які тримають тил. Сьогодні наша героїня Олена Чепіль, 22-річна незламна українка, батько якої боронить землю на сході. Попри труднощі, хвилювання та щодену тривогу, вона пишається своїм татом та ділиться своєю історією із нами.
00:38– 01:00	Інтерв'юювана	Тато пішов служити з початку великої війни, це вже 4, майже з половиною роки. І звичайно кожен день є велике хвилювання за нього. Як я справляюсь? Я говорю з рідними про це, говорю з мамою. Запитую в тата, як в першу чергу йому по внутрішньому стану і так далі.
01:00– 01:11	Ведуча	Коли в родині військові, дитинство доросле швидше. Олена каже, найбільше навчилася цінувати прості речі – спільні вечери, обійми та навіть короткі розмови телефоном.

01:11– 01:37	Інтерв'юювана	З татом я пам'ятаю дуже багато різних поїздок. Якщо з дитинства, то ми їздили разом з сім'єю ще в наш український Крим, це було до 2014 року, їздили в Карпати, відвідали визначні і замки, і пам'ятки. Якщо говорити про останні періоди, коли тата приїжджає у відпустку, то ми стараємось максимально насичено наповнити ці дні.
-----------------	----------------------	---

01:37– 01:57	Ведуча	Війна приходить у кожен дім по-різному – для когось через новини та сирени, а для когось через рішення найрідніших взяти до рук зброю та стати на захист країни. Олена добре пам'ятає момент, коли її життя змінилось. Сьогодні воно вперше ділиться своєю історією. Історією доньки військового, яка навчилась жити між тривоги, гордістю та вірою.
01:57– 02:27	Інтерв'юювана	Коли почалась війна, коли пролунала перша тривога в Тернополі, ми всі зібралися, сіли в машину і тата відвіз нас в село. Я дуже добре пам'ятаю той день і пам'ятаю, що ми навіть не обговорювали того, чи йде він, чи не йде. Ми всі якось по замовчуванню знали, що тато прийме для себе таке рішення. Я з повагою ставлюся до його цього рішення. Я пишаюся тим, що він зробив такий вибір і став на захист нашої країни і тримає його досі.
02:27– 02:32	Ведуча	Війна змінює звички, плани та буденність, але не змінює головного – любові до рідних. Саме вона допомагає триматись тим, хто чекає вдома.
02:32– 02:55	Інтерв'юювана	Мені насправді приємно, коли близькі мені люди або знайомі люди запитують, як тато, чи все гаразд, чи потрібна якась допомога. Я думаю, і татові приємно, наприклад, якщо села збирають якісь посилки чи школи, чи з сусіднього села відправляють часом хлопцям. Це звичайно приємно.

02:55– 03:03	Ведуча	За формою та бронєю – звичайні люди. Ті, хто також сумують за домом, хвилюються за дітей і мріють повернутись до мирного життя.
03:03– 03:27	Інтерв'юювана	Хочу, аби кожен зрозумів, що для того, аби перемоги не стали, потрібно справді прикласти зусиль кожному з нас. Але я вірю, що це станеться, і після перемоги наша країна розквітне, ми її обов'язково розбудуємо, всі сім'ї далі виз'єднаються, наші захисники повернуться до своїх родин, і в тому числі і мій батько, і ми будемо жити в вільній та мирній країні.
03:27– 03:32	Ведуча	Якщо твій тато зараз дивиться цей сюжет, що ти йому хотіла б сказати?
03:32– 03:47	Інтерв'юювана	Я хотіла б йому сказати, що я ним дуже сильно пишаюся, і навіть якщо я це не кажу дуже часто йому особисто, то я тебе дуже люблю, я справді горджуся твоїм вчинком, і я вірю, що все буде добре. І ми скоро побачимось.
03:47– 04:04	Ведуча	«Тил» – це не лише про міста без фронту. Це про людей, які щодня тримаються заради тих, хто боронить країну. Їхня віра тиха, але сильна. Їхня любов відстані не боїться. Їхнє чекання – це теж боротьба. Це була історія Олени, історія тих, хто вірить, любить та чекає.

Інтерв'ю з Хомів Ілоною

Час	Діючі особи	Дії в кадрі
04:04– 04:23	Ведуча	Наступна наша героїня – це дівчина, у якої одразу троє найдорожчих чоловіків на війні. Як вона бореться з тривогою за татом, братом та коханим – дивіться далі. У 2022 році до війська долучилися її брат та коханий хлопець, а через два роки, у

		2024, рішення стати на захист країни ухвалив і батько.
04:23– 04:32	Інтерв'юювана	Коли вони мені про це сказали, я їх вибір підтримала, зрозуміла, не дивлячись на те, чи це було в 2022 році, чи в 2024. Тобто їхню мотивацію я розумію.
04:32– 04:41	Ведуча	Ілона переконана – підтримка близьких сьогодні не менш важлива, ніж будь-коли. Тому замість прохань повернутися додому, вона обирає дію.
04:41– 05:02	Інтерв'юювана	Організую збори, все, що їм потрібно. Ми намагаємось зібрати на це кошти, закупити, аби по-максимуму бути їм такою опорою. Єдине, що я для себе відзначу, коли тобі дуже максимально важко, ти починаєш переглядати фотки, згадувати ваші спільні моменти, виставляти це в інстаграм. Але воно мене, насправді, заспокоює дуже.
05:02– 05:10	Ведуча	Щоб бодай ненадовго скоротити відстань між собою та рідними, Ілона намагається приїжджати до них сама. Каже, такі зустрічі дають сили чекати далі.
05:10– 05:37	Інтерв'юювана	З останнього можу пригадати спільну поїздку на полігон. Там мені дали до рук зброю, навчили, як правильно стояти, тримати, стріляти. Це, насправді, дуже важко фізично, тому що оця правильна постава вимагає дуже багато сил. Але це такий кайф. Я отримала дуже велике задоволення, я там відпочила, і зрозуміла, що їм, насправді, дуже важко, набагато важче, ніж ми собі можемо уявити тут.
05:37– 05:44	Ведуча	Попри всі переживання, страх і довгі очікування, Ілона каже, є слова, які вона хотіла б сказати своїм рідним просто зараз.

05:44– 05:55	Інтерв'юйована	Ну, в першу чергу, я б сказала їм, що я їх безмежно люблю, розумію їхні мотивації, хочу по максимуму їм допомогти, підтримати. Тому, якщо вам щось треба, то ви мені дзвоніть, пишіть.
05:55– 06:07	Ведуча	Історія Ілони – одна з тисяч історій українців, які щодня живуть між надією та хвилюванням. І поки на фронті триває боротьба за країну, тут продовжується боротьба за спокій, віру та сили чекати.

Інтерв'ю з Кобилянським Андрієм

06:07– 06:45	Ведуча	Війна змусила українців хвилюватись не лише за рідних. Часто найближчими стають друзі, ті, з якими пройшли роки життя, важливі спогади та моменти. І коли вони опиняються на фронті, тривога за них стає такою ж самою, як за сім'ю. Сьогодні наша історія про Андрія, чоловіка, з якого напередовіть знаходиться близький друг. В свої переживання та страх він навчився вкладати волонтерство та допомогу, підтримуючи тих, хто боронить країну. Андрій з перших днів повномасштабної війни не залишився осторонь. Його друг Влад добровільно пішов захищати країну. І це стало для нього сильним поштовхом діяти. Відтоді він активно шукає можливості допомогти, адже на фронті у нього багато друзів.
06:45– 07:01	Інтерв'юйований	Хтось вже два роки, хтось вже три роки, хтось 22, хтось 23. Дуже різні історії, але всіх їх об'єднує бажання, щоб в цій країні життя продовжувалося і воно було незалежним.
07:01– 07:19	Ведуча	Андрій вміє перетворювати тривогу на дію. Замість того, щоб залишатися з важкими думками наодинці, він спрямовує свої емоції у волонтерство. Особливе місце у його житті займають поїздки на фронт. Це не просто дорога з допомогою, а можливість особисто

		підтримати, побачити реальність і бути поруч із тими, хто тримає оборону.
07:19– 07:51	Інтерв'юований	Ми тільки за минулий рік зробили 197 мільйонів підтверджених гривень допомоги для Збройних Сил. І так сталося, що я дуже часто сам їжджу на схід, їх бачу. І в тому числі ми разом з нашими барберами часто їздимо до моїх друзів, різних на різні напрямки. І в тому числі тому я сприймаю ці вигляди не з тривогою, а з розумінням.
07:51– 08:03	Ведуча	Для Андрія його друзі – це люди, на яких він може покласти і за яких щиро переживає. І коли він говорить про них, у його словах немає страху. Лише впевненість і спокій, ніби він не дозволяє навіть думці про поганий існувати.
08:03– 08:38	Інтерв'юований	Вони справді як літературні персонажі. Тобто ти десь не віриш, що такі люди можуть бути. І в плані того, що я розумію, що з ними все добре, до мене там кожного дня доходить актуальна інформація. Я часто їх бачу через те, що я сам їжджу. Але якщо говорити про те, чи уявляю я, як би було, якби щось сталося, якщо чесно, не уявляю і не розумію, і не хочу розуміти, як би я з цим справлявся.
08:38– 08:45	Ведуча	І мабуть, якби Андрій міг сказати їм усе, що тримає всередині, це було б дуже просте, але щире послання.
08:45– 09:11	Інтерв'юований	Своїм друзям я казав, кажу і буду казати тільки одне. Я гордий за те, що я вас знаю. Для мене честь бути вашим другом. І я хочу, щоб ви знали, я вам це завжди кажу, що якщо я вам буду потрібен в якийсь момент, то я тут завжди і я буду дуже ображатись, якщо ви в першу чергу не прийдете до мене.

Інтерв'ю з Стрілець Вікторією

09:11- 09:31	Ведуча	Брат нашої наступної героїні вже 4 роки боронить країну на Сході. Як Вікторія долає тривогу, дивіться у сюжеті. 23-річний брат Вікторії Сергій з початком повномасштабної війни став на захист країни. Він завжди був патріотично налаштованим, активним і свідомим. Брав участь у різних ініціативах та виступав перед молоддю.
09:31– 10:00	Інтерв'юювана	24 лютого я знала, що він туди піде. Чесно, в мене навіть не було іншої думки. Тобто я знаю, наскільки він патріотичний, наскільки він любить це все. І він точно би по-іншому не поступив. Я знала, що він це зробить. Це, звісно, було для мене шоком, але і очікуваним його рішенням, тому що він казав, хто, як не я.
10:00– 10:22	Ведуча	Вікторія живе з постійним хвилюванням за брата. І якби вона не намагалася тримати себе в руках, повністю побороти це відчуття не виходить. Воно то відступає, то знову повертається в найменших новинах, повідомленнях чи тиші, яка затягується довше, ніж зазвичай. Вона намагається бути сильною, займатись своїми справами і не показувати страх назовні. Але всередині це хвилювання завжди поруч.
10:22– 10:49	Інтерв'юювана	Це твоя рідна людина і ти не можеш ніяк побороти того, що ти хвилюєшся. Тому що він виїжджає на позиції, він працює. Спочатку він був артилеристом, зараз він працює на дронах. І він виїжджає безпосередньо на позиції, на нуль. І я не можу сказати, що я не хвилююся за нього. Безумовно хвилююся, але мене дуже втішає те, що він постійно зі мною на зв'язку.
10:49– 10:54	Ведуча	Вікторія займається волонтерством. Відтак пригадує історію, від якої досі тепло на душі.

10:54– 11:31	Інтерв'юйована	Одного разу він приїхав, була його дружина і були його побратими. І ми всі разом зустрілися, бо з його побратимами я теж знайома, бо не раз пересікалися на різних День народженнях, коли вдавалося принаймні. І коли ми вже виходили, ми сиділи, пили каву. І коли ми виходили вже, він знімає свій шеврон зі своєї куртки. Він намагався бути в цивільному, але все одно кожен військовий. Я думаю, по ньому видно, що він військовий. Він зі своєї куртки знімає шеврон і дає мені. І я така, кажу, ну, я знаю, ти збираєш.
11:31– 11:42	Ведуча	Для Вікторії її брат справжній герой. Поки він боронить Україну, вона чекає на нього вдома та мріє про зустріч. Зараз вона хоче звернутися до нього і сказати те, що давно носить у своєму серці.
11:42– 12:13	Інтерв'юйована	Я би йому сказала, що я за ним дуже сумую. Я ним дуже сильно пишаюся і дякую йому. Дякую, що він вже 4 роки стоїть як броня, як щит. Ми ніби в нього за спинами. І я би йому сказала дякую, що я сумую і, звісно, що я його дуже люблю. Хоч він не дуже сентиментальний, не дуже це любить, але я би йому це точно сказала. І вже казала йому, і ще скажу багато разів, напевно.
12:13– 12:37	Ведуча	Це історія про любов, яка не знає відстаней. Про віру, що допомагає долати найважчі випробування. І про очікування, яке щодня живе в серцях тисяч українських родин. Поки наші захисники боронять країну, вдома на них чекають найдорожчі люди. З теплом, надією та незламною вірою в зустріч. Адже саме любов рідних часто стає тією силою, яка допомагає вистояти та повернутися додому.

Інтерв'ю з Ліною Подлесною

12:37– 12:56	Ведуча	Постійне хвилювання за рідну людину, яка перебуває на фронті, стало частиною життя багатьох українських родин. Очікування дзвінка, тривога через новини та невідомість часто виснажують емоційно. Як навчитися справлятися з цими переживаннями, підтримувати себе та зберігати внутрішню рівновагу? Про це ми поговорили з психологиною.
12:56– 15:25	Інтерв'юювана	Важливо пам'ятати, що ми є підтримкою для наших близьких, які знаходяться на фронті. І дуже важливо зберігати свій спокій. Не намагатись не хвилюватись, а вчитись витримувати цю тривогу, яка у вас є, не виснажуючи себе. Основною опорою може бути цей режим дня. Зберігати певний режим і сон. Сон — це є наша основа для нормального прожиття дня, для стабільного нервової системи емоційного стану людини. Дуже важливою є інформаційна гігієна. Чітко фільтрувати те, що ми впускаємо в цей інформаційний простір. Якою є інформація, що це, про що це. Дотримуватися цієї гігієни і певного часу інформаційного, який ми собі дозволяємо протягом дня. Відділяти собі певні моменти, коли ми можемо зайти в інтернет, подивитися, читати новини, що відбувається. Не зациклюватись на цьому протягом всього дня. Також важливо є харчування. Харчування — те, як ми дбаємо про своє тіло, про свої емоції. І пам'ятаємо, що наш стан — це є і опора для наших близьких, які на фронті. Вони відчують те, як ми себе відчуваємо. Коли вони дзвонять до нас, важливо не допитуватися їх. А що в тебе відбувається? Де ти сам? Що ти робиш? Що входить в твої обов'язки? Це зайві питання. Наші військові щодня проживають сні в напрузі, в напрузі, в небезпеці. Їм важливо під час розмови з військами отримати оцю мінімальну частинку безпеки та спокою. Ми можемо ділитися з ними частинами нашого дня. Як день проходить? Що ми робимо? Такі маленькі

		дрібнички з нашого побуту дозволяють їм зберігати зв'язок з нами. Військові не завжди мають можливість вийти на зв'язок. Це може тривати як і декілька годин, так і декілька днів. Але знаємо, яка ситуація, де воно саме знаходиться і що відбувається. Всім близьким важливо не сприймати це як холодність, а розумійте, що за можливості людина вийде з нами на зв'язок. Не потрібно написувати, постійно телефонувати. Це може складати якусь частину небезпеки для військового.
15:25– 15:49	Ведуча	Війна залишає свій слід у кожному, хто проходить через неї. Повертаючись додому, військові нерідко стикаються не лише з фізичною втомою, а й з пережитим досвідом, який змінює погляди на життя, звички та емоційний стан. Саме тому підтримка близьких і правильне спілкування мають особливе значення. Яких слів варто уникати, як будувати діалог та допомогти людині відчувати себе почутою, про це розповідає психологиня.
15:49– 16:35	Інтерв'юювана	Зміни відбуваються. Те, що він там проживає, змінює його. І це не та сама людина, яка була. І варто почати знайомитись з цим чоловіком заново, по-новому. Коли військовий приходить в відпустку, не потрібно одразу ж на нього накидатися з різними завданнями, питаннями. Йому потрібен час на відпочинок, на адаптацію, до середовища, те, в яке він зараз попав. Коли він приходить додому, вирішуємо дати йому відпочити. Відпочити і також фільтрувати те, яке питання ставити. Якщо він захоче, він поділиться з вами. Те, що він проживає, що він переживає, не потрібно аж занадто його допитуватись.
16:35– 16:47	Ведуча	У складні періоди, коли тривога стає постійною, а переживання здаються надто важкими, важливо пам'ятати. Залишатися з цим наодинці не обов'язково. Підтримку можна знайти не лише у рідних, а й у фахівців.

16:47– 17:12	Інтерв'юйована	Метод справляння з тривогою також може бути в тому, щоб звернутися за професійною допомогою. Це може бути психологічна підтримка. Це людина, яка вислухає, допоможе знайти свою точку опори без шкоди для інших людей. Бо важливо, щоб витримали ви, і витримає тоді ваша близька людина.
17:12– 17:47	Ведуча	Віра, любов і очікування – це те, що сьогодні об'єднує тисячі українських родин. За кожною історією своя тривога, свої сльози і своє мовча знечекаю. Але водночас безмежна сила підтримка, яка допомагає триматись навіть у найважчі дні. Чотири історії, які ми сьогодні почули, різні за долями, але однакові за почуттями. Там, де є любов, є сила чекати. Там, де є віра, є надія на повернення. І там, де чекають, завжди живе шлях додому. Бо поки вони захищають Україну, їхні рідні продовжують любити, вірити та чекати.

6. РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ ПРОДУКТУ

6.1. Умови впровадження

Платформою для публікації та перегляду інформаційного продукту обрано соціальну мережу Facebook. Саме вона забезпечує швидке поширення відеоконтенту, можливість взаємодії з аудиторією через коментарі, реакції та репости, а також доступ до широкого кола користувачів. Для підсилення охоплення та залучення нової аудиторії можливе використання коротких фрагментів телесюжетів у суміжних соціальних мережах (наприклад, Instagram або TikTok).

Створений відеопроduct може виконувати не лише інформаційну, а й соціально-психологічну функцію, оскільки сприяє емоційній підтримці та усвідомленню досвіду людей, які переживають війну через очікування близьких. Телесюжети можуть стати платформою для суспільного діалогу, обміну особистими історіями та формування спільноти взаємної підтримки.

Інформаційний продукт також може бути корисним для журналістів-початківців, студентів гуманітарних спеціальностей та дослідників соціальних процесів, оскільки демонструє приклад створення документальних відеоісторій у форматі соціальної журналістики.

Для розширення аудиторії та інтеграції у національний і міжнародний медіапростір можливим є додаткове адаптування контенту, зокрема використання субтитрів або перекладу англійською мовою. Це дозволить зробити історії доступними для ширшого кола глядачів, у тому числі для української діаспори за кордоном.

5.2. Специфікація аудиторії

Цільова аудиторія інформаційного продукту «Вірю. Люблю. Чекаю» є різноплановою.

За територіальним критерієм це переважно громадяни України, зокрема мешканці різних регіонів, а також українці за кордоном, які перебувають у схожих життєвих обставинах або цікавляться темою війни та людських історій у тилу.

За віковою категорією аудиторія охоплює користувачів віком від 18 до 65+ років, як чоловіків, так і жінок. Найбільш зацікавленими можуть бути родини військовослужбовців, студенти гуманітарних спеціальностей, журналісти-початківці, а також представники громадських організацій і волонтерських ініціатив.

Окрему групу становлять пересічні користувачі соціальних мереж, які цікавляться соціальними темами, людськими історіями та прагнуть краще розуміти досвід людей, які живуть в умовах війни та невизначеності.

Інформаційний продукт орієнтований на широку аудиторію, яка сприймає відеоконтент у доступній формі та зацікавлена у соціально значущих історіях реальних людей.

5.3. Ефективність продукту

Реакція аудиторії на телесюжет свідчить про його актуальність та суспільну значущість. Матеріал отримав 2300 тисячі переглядів, 99 вподобань та 11 поширень (Додаток Ж), що демонструє зацікавленість аудиторії порушеною темою. Окрему увагу варто звернути на активність користувачів у коментарях. На сторінці, де був опублікований сюжет, користувачі залишили 50 коментарів (Додаток З). Додатково обговорення відбувалося на сторінках користувачів, які поширювали матеріал, де було зафіксовано ще орієнтовно 20–30 коментарів (Додаток К).

Аналіз коментарів показав позитивну та емоційну реакцію аудиторії (Додаток Л). Глядачі висловлювали підтримку родинам військовослужбовців, дякували авторам за висвітлення важливої теми та відзначали щирість героїв сюжету. Значна частина коментарів містила слова співпереживання, побажання сил і витримки рідним військових, а також подяку захисникам України.

Важливо, що користувачі не лише переглядали матеріал, а й активно взаємодіяли з ним через коментування та поширення. Це свідчить про те, що сюжет викликав емоційний відгук і спонукав аудиторію до обговорення проблеми, порушеної в матеріалі. Поширення відео користувачами також підтверджує його

соціальну цінність та бажання глядачів донести цю історію до ширшого кола людей.

Отже, кількісні показники (перегляди, вподобання, поширення) та якісний аналіз коментарів дозволяють зробити висновок, що телесюжет успішно виконав свою комунікаційну функцію, привернув увагу до переживань родин військовослужбовців та викликав значний емоційний відгук серед аудиторії.

ДОДАТКИ

Додаток А

Додаток Б

Сертифікат

підтверджує, що

Тетяна БАКАЙ

узяла участь у

ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ СТУДЕНТСЬКІЙ НАУКОВІЙ

ОНЛАЙН - КОНФЕРЕНЦІЇ

“АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЖУРНАЛІСТИКИ”

у загальному обсязі 0,4 кредита

29 квітня 2026 року, м. Полтава, Україна

Василь Фазан

проректор з наукової роботи

ПНПУ імені В. Г. Короленка

Додаток Г

Додаток Г

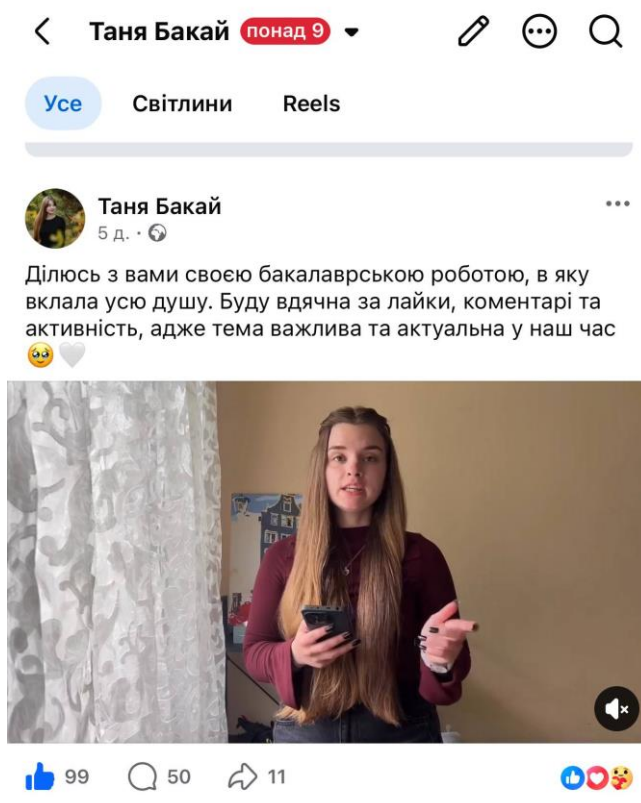

Додаток Д

Додаток Е

Додаток З

Марія Машталір
Актуальна тема, яка зачіпає кожного, дякую усім героям та їхнім близьким за вашу силу та мужність. Таню, дякую, що говориш про такі важливі теми ❤️ та велика вдячність психологині, що допомагає та ділиться як справлятися 🙏
5 дн.

Таня Бакай
Марія Машталір Дякую ❤️ Рада, що вдалося привернути увагу до цієї важливої теми.
4 дн.

Олександра Туринська
Танечко, ти надзвичайно талановита. Дуже цінний сюжет і актуальна тема. Успіхів тобі!!!
4 дн.

Таня Бакай відповіла · 1 відповідь

Solomiya Hirschak
Таня - ти талант. 🙌 Такі розповіді нагадують, наскільки сильні наші люди та як важливо підтримувати одне одного. 🙏
4 дн.

Таня Бакай відповіла · 1 відповідь

Марія Васильченко
Молодець!
Дуже актуальна і важлива тема 🙏
4 дн.

Таня Бакай відповіла · 1 відповідь

Наталя Романів
Ти молодець! Дякую за відео)
4 дн.

Таня Бакай відповіла · 1 відповідь

Соломія Любачівська
Тетяно, захоплююся!
Дякую за таку тему, за розмову з цими людьми, неймовірно 🙌🙌🙌
Дякую за твою працю ❤️
4 дн.

Додаток К

Оля Бакай
5 дн. · 🌐

!! Кому не важко підтримайте донечку смайликом чи коментарем, це важливо для захисту дипломної роботи !! Дякую 🙏

Таня Бакай
5 дн. · 🌐

Ділюсь з вами своєю бакалаврською роботою, в яку вклала усю душу. Буду вдячна за лайки, коментарі та активність, адже тема важлива та актуальна у наш час 🙏🙏

👍👍 122 37 💬 1 ➦

Найактуальніші ▾

Оля Бакай
Дуже актуально, молодець 🙏
4 дн. 2 👍

Таня Бакай відповіла · 1 відповідь

Тональність коментарів до відеоматеріалу

